

naturtyper nævnt i direktivets bilag I og levesteder for de arter, der er nævnt i direktivets bilag II, samt de særligt beskyttede områder, som er udlagt i medfør af fugledirektivet. Det er Miljøministeriets ansvar at udarbejde forvaltningsplaner for disse særlige bevaringsområder.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 1, indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til for de særlige bevaringsområder at iværksætte de nødvendige bevaringsforanstaltninger, hvilket i givet fald kan indebære hensigtsmæssige forvaltningsplaner, som er specifikke for lokaliteterne eller integreret i andre udviklingsplaner, samt de relevante retsakter, administrative bestemmelser eller aftaler, der opfylder de økologiske behov for naturtyperne i direktivets bilag I og de arter i direktivets bilag II, der findes på lokaliteterne.

Ifølge *habitatdirektivets artikel 6, stk. 2*, skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i de særlige bevaringsområder samt forstyrrelser af de arter, for hvilke områderne er udpeget, for så vidt disse forstyrrelser har betydelige konsekvenser for direktivets målsætninger.

Ifølge *habitatdirektivets artikel 6, stk. 3*, skal alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de – hvis det anses for nødvendigt – har hørt offentligheden.

Hvis en plan eller et projekt, på trods af at virkningerne på lokaliteten vurderes negativt, alligevel skal gennemføres af bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser, herunder af social eller økonomisk art, fordi der ikke findes nogen alternativ løsning, træffer medlemsstaten ifølge *habitatdirektivets artikel 6, stk. 4*, alle nødvendige kompensationsforanstaltninger for at sikre, at den globale sammenhæng i Natura 2000 beskyttes. Medlemsstaten underretter Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. Hvis der er tale om en lokalitet med en prioriteret naturtype og/eller en prioriteret art, kan der som begrundelse for alligevel at gennemføre en plan eller et projekt alene henvises til hensynet til menneskers sundhed og den offentlige sikkerhed

eller væsentlige gavnlige virkninger på miljøet, eller, efter udtalelse fra Kommissionen, andre bydende nødvendige hensyn til væsentlige samfundsinteresser.

Fuglebeskyttelsesdirektivet vedrører beskyttelse af alle de fuglearter, som i vild tilstand har deres naturlige ophold på medlemsstaternes område, og omhandler bevarelse, forvaltning, regulering og fastsættelse af regler for udnyttelse af de pågældende arter. Direktivet indeholder forpligtelser for medlemsstaterne til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at opretholde og tilpasse bestanden af de omhandlede arter på et niveau, som især imødekommer økologiske, videnskabelige og kulturelle krav og samtidig tilgodeser økonomiske og rekreative hensyn. Medlemsstaterne træffer ud fra de omhandlede hensyn alle de nødvendige foranstaltninger til at beskytte, opretholde eller genskabe tilstrækkeligt forskelligartede og vidtstrakte levesteder for de omhandlede arter, bl.a. ved oprettelse af beskyttede områder og ved vedligeholdelse og forvaltning i overensstemmelse med de økologiske krav både i og uden for de beskyttede områder.

For arter, som er anført i fuglebeskyttelsesdirektivets bilag I, træffes der ifølge direktivets artikel 4, stk. 1, særlige beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til deres levesteder for at sikre, at de kan leve og formere sig i deres udbredelsesområde, og der udlægges som særligt beskyttede områder sådanne områder, som med hensyn til antal og udstrækning er bedst egnede til beskyttelse af disse arter. Ifølge *artikel 4, stk. 2*, træffes tilsvarende foranstaltninger med hensyn til regelmæssigt tilbagevendende trækfuglearter, som ikke er anført i bilag I, for så vidt angår de pågældende arters yngle-, fjerskifte- og overvintringsområder samt rasteområder inden for deres trækruter.

Ifølge *fuglebeskyttelsesdirektivets artikel 4, stk. 4*, træffer medlemsstaterne egnede foranstaltninger med henblik på at undgå forurening eller forringelse af levestederne i de beskyttede områder, der er nævnt i stk. 1 og 2, samt forstyrrelse af fuglene, i det omfang en sådan forurening, forringelse eller forstyrrelse har væsentlig betydning for formålet med denne artikel. Medlemsstaterne bestræber sig på at undgå forurening eller forringelse af levesteder også uden for disse beskyttede områder.

Ifølge *habitatdirektivets artikel 7* træder forpligtelserne i artikel 6, stk. 2, 3 og 4, i habitatdirektivet i stedet for forpligtelserne i artikel 4, stk. 4, første punktum, i fuglebeskyttelsesdirektivet for så vidt angår de områder, der er udlagt som særligt beskyttede efter artikel 4, stk. 1, eller tilsvarende anerkendt efter artikel 4, stk. 2, deri.